

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

ΕΝΩ ΟΙ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ
ΑΝΕΤΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΛΙΜΠΕΡΑΛ

Στο παραπάντε θυμήθηκε τις ρίζες τού Εργατικού Κόμματος ο Ραντ

ΙΣΩΣ ΑΡΓΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ

Παρόλο που το Εργατικό Κόμμα έφερε με μεγάλο κόστος από την Αμερική και την Αγγλία ειδικούς συμβούλους για προεκλογικές εκστρατείες, στις δημοσκοπήσεις πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο και βλέπει κατάματα μια εκλογική πανωλεθρία το προσεχές Σάββατο. Προχθές, όμως, -επιτέλους!- ο πρωθυπουργός Κέβιν Ραντ, θυμήθηκε στην επίσημη ανακοίνωση των πολιτικών του τις ρίζες τού Εργατικού Κόμματος σαν ένα προοδευτικό μεταρρυθμιστικό κόμμα με καθοριστικό ρόλο στην ιστορία τής Αυστραλίας.

Ο κ. Ραντ υιοθέτησε αυτό που έχουμε πει πολλές φορές σ' αυτή τη στήλη, ότι το Εργατικό Κόμμα δεν μπορεί να πωλεί συντηρητισμό γιατί οι πολίτες θ' αγοράσουν το αυθεντικό προϊόν από τους Λίμπεραλ και όχι ένα κακό αντίγραφο. Εστω αργά, ο κ. Ραντ θυμήθηκε τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις τού Εργατικού Κόμματος και υποσχέθηκε δικές του αν επανεκλεγεί πρωθυπουργός, με στόχο την μόρφωση και εκπαίδευση των νέων, την ενίσχυση των μικρών επιχειρήσεων, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και προστασία των εργατικών κεκτημένων.

Ο πρωθυπουργός άστραψε και βρόντηξε προχθές, αλλά με μεγάλη καθυστέρηση που ίσως είναι μοιραία γιατί αν είχε πει προ πολλού αυτά, σίγουρα οι δημοσκοπήσεις θα έδειχναν διαφορετικά συμπεράσματα. Αλλωστε, παρά τον ενθουσιασμό που ενέπνευσε για όσους Εργατικούς τον άκουσαν, αμφιβάλλω αν ο κ. Ραντ μπόρεσε ν' αλλάξει το αρνητικό κλίμα εναντίον τού Εργατικού Κόμματος, ή να κερδίσει τις ψήφους αυτών που δεν τον άκουσαν.

Αλλά ας μην ρίχνουμε όλη τη ευ-

θύνη στον Κέβιν Ραντ για την αποτυχημένη προεκλογική εκστρατεία τού Εργατικού Κόμματος, που είχε ν' αντιμετωπίσει τα ελεγχόμενα ΜΜΕ και την επονείδιστη δική τους προεκλογική εκστρατεία εναντίον τού πρωθυπουργού, που στηρίζεται σε δήθεν συνεργάτες τού κ. Ραντ οι οποίοι «ανωνύμως» καταρακώνουν την αξιοπιστία του και δολοφονούν τον χαρακτήρα του.

Όλοι γνωρίζουμε ποιοί είναι οι μεγαλύτεροι στα αυστραλιανά ΜΜΕ και ποιά συμφέροντα υπηρετούν, που ασφαλώς δεν είναι τα εθνικά. Ενώ τα ΜΜΕ καταγγέλλουν μέχρι ανδίας την αποτυχία τής Εργατικής Κυβέρνησης στα οικονομικά, ο νομπελίστας οικονομολόγος, Ζόζεφ Στίγκλιτς, υπενθυμίζει στους Αυστρα-

λούς σε άρθρο που δημοσιεύτηκε στη Sydney Morning Herald πόσο τυχεροί είναι με την οικονομία πέντε αστερών, που τους δίνει τον μοχλό για ανάπτυξη στο μέλλον και ειρωνεύεται την ανησυχία των πολιτικών κομμάτων για το εθνικό χρέος.

«Για έναν Αμερικανό, είναι αστεία η ανησυχία των Αυστραλών για ελλειμματικούς προϋπολογισμούς και το εθνικό χρέος. Το έλλειμμα στον προϋπολογισμό τής Αυστραλίας είναι το ήμισυ από ό,τι στις ΗΠΑ και το εθνικό χρέος τής Αυστραλίας είναι μικρότερο από το ένα όγδοο τού ακαθάριστου εθνικού προϊόντος της. Οι περισσότερες χώρες θα ζήλευαν την οικονομία τής Αυστραλίας», γράφει μεταξύ άλλων ο κ. Στίγκλιτς και τονίζει την επιτυχία τού κ. Ραντ

ν' αντιμετωπίσει την παγκόσμια οικονομική κρίση, ενώ εκφράζει την ανησυχία του για την καταστροφική πρόταση για μέτρα λιτότητας στην εθνική οικονομία μας. Εμείς οι Έλληνες, τουλάχιστον, γνωρίζουμε τι σημαίνει «λιτότητα» και ας το έχουν υπόψη ειδικά οι μικροί επιχειρηματίες που μαζί με τους εργαζόμενους θα είναι τα πρώτα θύματά της.

Αποψή μου είναι πως τις εκλογές δεν θα τις χάσει το Εργατικό Κόμμα, αλλά θα τις κερδίσει ο αμερικανός μεγιστάνας των ΜΜΕ, Ρούπερτ Μέρντοκ. Τον αποκαλώ «Αμερικανό» επειδή άλλαξε υπηκοότητα για να προστατεύσει τα δικά του οικονομικά συμφέροντα στις ΗΠΑ, αλλά θέλει και τη δυνατότητα ν' ανεβάσει και να κατεβάσει κυβερνήσεις στην Αυστραλία. Γι' αυτό θα πρέπει να υπάρχει νόμος που -τουλάχιστον- θα περιορίζει την ιδιοκτησία αυστραλιανών ΜΜΕ από ξένους, που τα συμφέροντά τους είναι διαφορετικά από τής Αυστραλίας.

Πάντως, πέντε μέρες πριν τις εθνικές εκλογές και με την προϋπόθεση ότι ο κ. Αμποτ δεν θα πει κάποια ανοησία ή κάνει γκάφα, ο Κέβιν Ραντ ίσως μπορέσει να κλείσει τη ψαλίδα στις δημοσκοπήσεις έστω δύο μονάδες στο 48-52 από το καταστροφικό 46-54 σήμερα, μειώνοντας δραστικά το μέγεθος τής εκλογικής νίκης των Λίμπεραλ για να υπάρχει ελπίδα στις επόμενες εκλογές.

Στο μεταξύ, μειώνονται οι πιθανότητες να κερδίσουν οι Λίμπεραλ την πλειοψηφία και στη Γερουσία, επειδή πληθώρα μικρών και άγνωστων κομμάτων έχουν συνάψει συμφωνίες για ανταλλαγή των προτιμήσεων στα ψηφοδέλτια τους που θα τους επιτρέψουν να κερδίσουν μερικά έδρανα, σε βάρος των Λίμπεραλ.

Η ΒΟΥΛΗ

ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΕΙ

Την περασμένη Παρασκευή έγραψα πως δεν υπάρχουν «καλοί» δικτάτορες, δεξιοί, ή αριστεροί, βασικά επειδή δεν δίνουν λογαριασμό σε κανέναν και κάνουν του κεφαλιού τους, που συνήθως είναι κενό φαιάς ουσίας. Όπως τού δικτάτορα τής Συρίας, Μπασάρ αλ Ασάντ, τον οποίο είδα στην τηλεόραση ντυμένο με τη στολή αρχιστράτηγου, ενώ ο άνθρωπος είναι οδοντίατρος. Στις δημοκρατίες, φυσικά, κανένας οδοντίατρος πολιτικός ηγέτης δεν ντύνεται αρχιστράτηγος χωρίς να πέσει το γέλιο τής αρκούδας, όμως ο Ασάντ δικτάτορας είναι και όπως θέλει ντύνεται, αλλά ας τολμήσει να γελάσει κάποιος από τους παρατρεχάμενούς του.

Για όλα αυτά και τα καρατεκαρισμένα εγκλήματά του εναντίον τού Συριακού λαού, δεν μπορώ να κατανοήσω γιατί τον υποστηρίζουν και ανανίστατες δεξιό ακόμη, που σταμάτησαν να ψάχνουν για κομμουνιστές κάτω από τα κρεβάτια τους και τώρα ψάχνουν για αμερικανούς... κοριοί. Ασφαλώς συμφωνώ με την πρόταση για πολιτική λύση στο πρόβλημα στη Συρία, που θα έπρεπε να εφαρμόσει ο Ασάντ όταν άρχισαν οι ειρηνικές διαμαρτυρίες εναντίον τής οικογενειακής δικτατορίας, αντί να τις διαλύσει με βία, προκαλώντας την ένοπλη αντίσταση στο καθεστώς του. Ειδικά, αφού είχε μπροστά του το

παράδειγμα άλλων επαναστάσεων σε αραβικές χώρες, ο Ασάντ θα έπρεπε να κηρύξει ελεύθερες εκλογές και να συμμορφωθεί με την λαϊκή ετυμηγορία, αλλά ποιός έχασε την λογική για να την βρει ο δικτάτορας;

Ενώ, λοιπόν, η ανθρωπότητα αγωνιά αν θα επιτεθούν οι ΗΠΑ στην Συρία και πληρώνουμε χρυσή τη βενζίνη μας επειδή με τέτοιες δικαιολογίες θησαυρίζουν τα μονοπώλια, σήκωσε το χέρι της η Δημοκρατία και τράβηξε τ' αυτί τού φιλοπόλεμου πρωθυπουργού τής Μ. Βρετανίας, Ντ. Κάμερον.

Η Βουλή των Κοινοτήτων έδωσε ένα μάθημα δημοκρατίας στον κόσμο με την καταψήφιση τής στρατιωτικής επέμβασης στη Συρία, που έφτασε μέχρι την Ουάσιγκτον, όπου και ο Ομπάμα θα ζητήσει την συγκατάθεση τού Κογκρέσου για να «τιμωρήσει» τον Ασάντ, επειδή αυτός τουλάχιστον έμαθε από το πάθημα τού «βλαξ» προέδρου Μπους στο Ιράκ και Αφγανιστάν.

Ο Νίκος Ξυδάκης έγραψε στην «Καθημερινή» ότι η Βουλή των Κοινοτήτων υπενθυμίζει στις δημοκρατικές πολιτείες την απαραίτητη ουσία της λαϊκής κυριαρχίας, όπως αυτή εκφράζεται μέσω των εκλεγμένων αντιπροσώπων• ταυτοχρόνως υπενθυμίζει την υποχρέωση και την ικανότητα των αιρετών αντιπροσώπων να εκφράζουν τη λαϊκή βούληση. Η τροχοπέδη, τέλος, του Κοινοβουλίου στην εκφρασμένη

φιλοπόλεμη βούληση του πρωθυπουργού Ντ. Κάμερον, εκφράζει με τον πιο διδακτικό τρόπο την αξία της διάκρισης των εξουσιών, δηλαδή του θεμελίου της δημοκρατικής διακυβέρνησης. Που καταπατούν δικτάτορες τύπου Ασάντ...

ΓΙΟΡΤΕΣ

Προχθές Κυριακή 1 Σεπτεμβρίου δεν ήταν μόνο η Ημέρα τού Πατέρα, αλλά γιόρταζαν και πλήθος ονομάτων, σύμφωνα με το εορτολόγιο, όπως:

Αδαμάντιος, Αδαμαντία, Αθηνά, Αντιγόνη, Ασπασία, Αφροδίτη, Διαμαντής, Διαμάντω, Δωδώνη, Ελπινίκη, Ερασμία, Ερατώ, Ευτέρπη, Θαλής, Θάλεια, Θεανώ, Θεονύμφη, Καλλιρρόη, Καλλίστη, Κλειώ, Κλεονίκη, Κλεοπάτρα, Κοραλία, Μαντώ, Μαργαρίτα, Μαριάνθη, Μελέτιος, Μελπομένη, Μόσχω, Ουρανία, Πανδώρα, Πηνελόπη, Πολύμνια, Πολυνίκη, Σαπφώ, Συμεών, Τερψιχόρη, Χάιδω, Χαρίκλεια.

Δεν γνωρίζω αν υπάρχουν και άλλες μέρες με τόσους πολλούς εορτάζοντες και εορτάζουσες που τους εύχομαι χρόνια πολλά, έστω καθυστερημένα.

ΠΟΙΗΣΗ

Πατρίδα χιλιονικημένη

Σπίτι και πόλη μου χαροκαμένη
Κουρέλια ταπεινά σε ντύνω
Καρτέρα κι αύριο θα σε λαμπρύνω
Γίνε μου όρκος και φωτιά
Και βγες στον δρόμο με τουφέκι

Όρα για αίμα για πυρκαϊά
Παρ' το κορμί μου γι' αστροπελέκι
Άγριος λύκος και στοιχειά
Ρουφάν το αίμα τ' ακριβό σου
Γίνε κατάρα γίνε οχιά
Πάρ' το κορμί μου κι αρματώσου
Πάυλος Μάτεσις

ΚΑΛΟΟ!

Λέει λοιπόν το κινεζάκι:

- Καλά μιλάμε, ο πατέρας μου δουλεύει 100 χιλιόμετρα μακριά από εδώ, αλλά με το καινούριο τρένο σχολάει στις 3 και 3:10 το τραπέζι είναι στρωμένο!

- Καλό, λέει το αμερικανάκι, αλλά εμένα ο πατέρας μου δουλεύει στη Nasa ξέρετε και με τον καινούριο πύραυλο, δουλεύει στο φεγγάρι, στις 2 σχολάει και στις 2:05 το τραπέζι είναι στρωμένο!

- Τι μου λέτε ρε, λέει το ελληνόπουλο. Εμένα ο πατέρας μου είναι δημόσιος υπάλληλος. Σχολάει στις 3 και στις 2:30 έχουμε ήδη φάει...

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ:

Ένας τύπος βρίσκεται σε ένα αστικό λεωφορείο, και έχει «βολευτεί» έχοντας βάλει τα πόδια του πάνω στην διπλανή θέση. Ο εισπράκτορας, τον βλέπει και του κάνει παρατήρηση: «Σε παρακαλώ παιδί μου, κατέβασε τα πόδια σου. Έτσι κάνεις σπίτι σου;» Και εκείνος του απαντά: «Γιατί, εσύ κόβεις εισιτήρια στο σπίτι σου;»